

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 41466

Letna naročnina, Italija Lir 32.000

Letna inozemstvo Lir 50.000

Letna inozemstvo, USA dol. 35

Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 19 (1948)

Gorica - četrtek, 7. maja 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Pričevati krščanstvo pri nas in danes Drugič v Zahodni Nemčiji

Objavljamo govor, ki ga je imel prof. Alojz Rebula v soboto 25. aprila mladim slovenskim kristjanom, ki so se zbrali skupaj z italijansko govorečimi v oglejski baziliki, da izpovejo svoje krščansko pričevanje.

Ob dvajsetletnici nastanka vaših mladinskih skupin, te prve mlade krščanske sipe v zaledenosti povojne slovenske stvarnosti, ste se hoteli zbrati tu, v Ogleju, da bi se spominjali, da bi se zahvaljevali, da bi načrtovali za prihodnost.

Lahko bi se bili zbrali tudi drugje, na kakšni drugi svetovni točki naše Slovenije, pa ste se odločili za Oglej, za ta prvi kamen našega skupnega krščanskega spominjanja.

Sem, na to praktično postojanko, ste prišli »čez goro zeleno« za Prešernovim Črtomiro, potem ko je prejel krst ob slapu Savice. Sem ste prišli za sv. Maksimom, emonskim škofom, potovalcem na oglejski koncil. Sem ste prišli za vsemi tistimi romarji našega Primorja, ki so skozi stoletja iskali utehe pri bližnji barbarski Mariji.

Začutili ste, da se ob jurisanju puščavskih peščin, ki goltajo živi gozd človeškega, ni dovolj sklanjati nad vodo, ki še ni do kraja presahnila, ampak da je treba nazaj, čim više k izviru, tja, kjer ima ta življenjski element še okus vrhov, ki so ga rodili.

Voda-Beseda, ki je za časa cesarja Avgusta, v odročni provinci njegovega imperija, vdrla v našo kozmično človeško noč.

Noč je ostala nad nami, s težo svoje teme in svoje tesnobe, a drugačna, kakor je bila. To je nova noč, s slutnjo jutra na obzorju, s pričakovanjem Sonca pravice izza gor. Se pravi: noč, v kateri se niso nehale katastrofe zgodovine ne bistvena tragičnost človeškega bivanja, ki je vendar presekana v vertikalo in horizontalno Smisla. Noč, ki jo je kristjanu dano zarotovati, ko reče: Verujem v Očeta, Sina in Duha. Verujem v Sina, ki je postal človek. Verujem v njegovo Cerkev, to ladjo odrešenja. Verujem v vstajenje mrtvih.

Ta vera, ta nova možnost bivanja in upanja, ta nova osmislitev vsega, to novo prevrednotenje vseh vrednot — ta vera je od severne strani prišla k našim prednikom iz Salzburga, iz zahodne pa iz Ogleja.

Z njo je slovenski človek, ki se je po pohodu za soncem ustavljal ob Dravi, Savi in Soči, prejel novo bivanjsko investituro, ki ga je vključila v nov civilizacijski cikel. Nova vera je obljubila njegovo zeleno pokrajino, bolj kot katero koli v Evropi, s pejsajnim čudežem njenih romanskih, gotskih in baročnih cerkvic. Počelo večila je njegov zemeljski koledar z blagimi prisotnostmi Jurijev in Lenartov, Primožev in Martinov, Než in Magdalen. Oznamovala je njegovo etnografijo in njegov jezik. A predvsem je slovenskega

človeka oblagodarila z vsem tem, kar lahko vključuje beseda krščanski etos.

KAKO OPREDELITI KRŠČANSKI ETOS?

Recimo, da je to v bistvu tista drža duha, ki izhaja iz sprejetja sinajskega dekalog, požlahtnjena z evangelijem.

Recimo, da ta etos odklanja vsakršno prometejsko objest, v ponižni spoštljivosti pred misterijem, v katerem se giblje in smo, razpeti med neznanostjo in znano, med skrajnostjo molekul in skrajnostjo galaksij.

Recimo, da ta etos pomeni prav tako spoštljivo odprtost drugemu kozmičnemu dejstvu — sočloveku, temu tako strašno podobnemu in tako strašno različnemu bližnjiku, temu prav tako skrivnostnemu »ti«.

Recimo, da ta etos pomeni, v razmerju do tega našega bližnjega, držo absolutne moralne integritete, in to posebno na tistih dveh ravneh, ki ju najbolj pustoši moderna demoničnost: na ravni denarja in na ravni spolnosti.

Recimo, da ta etos pomeni posebno spoštovanje ženske, materinstva in otroka.

Recimo, da pomeni zvestobo, nepodkupljivo zvestobo zemlji, ki te je rodila, in to tembolj, če se ta materna zemlja ne more ponašati z velikaštvom, številčnostjo in močjo tega sveta.

Recimo, da ta etos pomeni vestnost v poklicu, značajnost v ravnanju, pogum v moralnih izbirah, odklanjanje ekstremizmov v politiki, pristnost v kulturi.

Glejte, vse to lahko izvedemo iz znamenitega svetopisemnega pasusa, kjer apostol Pavel govori svojim dragim Filipjanom:

»Sicer pa, bratje, kar je resnično, kar je plemenito, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubezljivo, kar je častno, kar je količjak krepostno in ugledno, vse to imejte v mislih...« (Flp 4,8).

KRŠČANSKO PRIČEVANJE

Krščanstvo, to ni predvsem neka kulturna ali sociološka usmerjenost, ampak pričevanje vrednote — vrednote, ki se v ekonomiji milosti iz humanistične dviga v nadnaravno.

Pričevati za »resnično, plemenito, pravično, čisto, ljubezljivo, častno, krepostno in ugledno«, da navedem zlahtni Pavlov katalog — kaj pomeni to danes? V kakšnem slovenskem času?

Če hočemo govoriti realno, moramo reči, da v času, ko se Slovenija nabija z obupom, ko se poteguje za evropski rekord v samomoru, ko ji narodnostna erozija izpodjeda celo matična tla, ko mlade generacije lezejo v kulturno nepismenost, ko Državna založba Slovenije dviga svojo pornografsko zbirko v desetstisočo naklado, ko slovenski vlaki odmevajo od ogabnih italijanskih kletvic, ko v mladi slovenski duhovni prostor vdira provincialna revščina Laibach Kunsta...

(nadaljevanje na 2. strani)

Komaj tri tedne po apostolskem potovanju po treh državah Latinske Amerike se je papež Janez Pavel II. 30. aprila popoldne spet podal na pot. Tokrat je bila cilj njegovega potovanja Zahodna Nemčija, ki jo je sicer že enkrat obiskal od 15. do 19. novembra 1980.

Potrošniška Nemčija seveda ni Latinska Amerika ali dežele Afrike in Daljnega vzhoda. Tam so papeža množice sprejemale z otroškim veseljem, s predanostjo in navdušenjem. V ZR Nemčiji vsega tega sicer ni manjkalo: tudi tu so se na stadionih zbrale množice, toda veliko je bilo tudi oporekanja. Celo cerkve so gorele kot katoliška sv. Brikcija pri Bonnu ali protestantska sv. Neže v Kölnu kot neke vrste norčevanje na encikliko papeža Pija XI. zoper nacizem z naslovom »Mit brennender Sorge« (S pekočo skrbjo). Nagi moški so z maskami na obrazu manifestirali zoper spolno moralo Cerkev, prav tako homoseksualci, ženske pa preoblačene v čarovnice protestirale zoper »nazadnjaštvo« Cerkev. Ministrica za zdravstvo (iz vrst Krščanske demokracije) Sussmuth je papežu očitala, da bi rad žensko ohranil le za dom in družino, oporečniški teolog Küng pa je papežu opovrgel, da bi rad nemško Cerkev opral očitka, da je bila v času nacizma preveč podrejena režimu in neaktivna.

Seveda papeža vse to oporekanje ni prav nič zmedlo. Saj prav v tem je videl potrditev svojega poslanstva, da oznanja po besedah sv. Pavla evangelij »bodi priložno bodi neprilčno«. Ze ob prihodu na kölnsko letališče (to pot ni poljubil tal, ker je prišel v ZR Nemčijo že drugič), je poudaril, da bi rad dal priznanje vsem tistim, ki so se znali zoperstaviti v tragičnih urah nemškega naroda hudobiji. Tri je posebej imenoval: karmeličanko Edith Stein, jezuita Ruperta Mayerja in kardinala Clemensa Augusta von Gallena. Ni pozabil poleg 8.000 katoliških duhovnikov, ki jih je preganjal Hitlerjev režim, omeniti tudi »pogumnih bratov in sester« evangeličanske (protestantske) vere. Vsi ti »pričevalci iz preteklosti naj bi postali za nas znamenje sedanjosti«.

V ZR Nemčiji so katoličani v rahli večini. Od 56 milijonov prebivalcev jih je nad 28 milijonov rimokatoliške vere. Na leto prispevajo 4.290 milijard lir v dobrodelne namene. Če so v tem med prvimi, pa se tega ne more reči o njih versem življenju. Udeležba pri nedeljski službi božji je nizka, mladi pa so skoro v celoti opustili osebno spoved, čeprav gredo skoro vsi k obhajilu.

V KÖLNU OB RENU

Takoj po prihodu se je sv. oče odpeljal v Köln, kjer se je pred večerjo sestal z zahodnonemškimi škofi, ki jih je 67. Poudaril je potrebo po novem načinu evangelizacije zahodne Evrope. Ta naj bi se naslanjala na onstransko namenjenost človeka, na osnovne človekove pravice, na spravo in dialog med ljudmi. Omenil je p. Ruperta Mayerja in kardinala von Gallena, ki sta odločno branila celostno krščanstvo in obžaloval, da dušnopastirske in karitativne zagnanosti Cerkev ne spremlja tudi duhovna poglubitve. Zaradi tega pada število duhovnikov. Od leta 1975 se je njihovo število zmanjšalo za 1.193. So pa v porastu bogoslovci: od 2.293 v letu 1975 so zrasi v letu 1985 na 3.723, stalni diakoni pa v istem razdobju celo od 350 na 1.108.

Iz Kölna je v jutru 1. maja v helikopterju sv. oče poletel v Bonn, kjer se je sestal s predsednikom ZR Nemčije von Weizsäckerjem, ki je veren evangeličan. Od tam se je vrnil v Köln, kjer je razglasil za blaženo karmeličanko Edith Stein, ki je 9. avgusta 1942, ker je bila Judinja, končala v krematoriju v Auschwitzu. Ta izobrazena žena, rojena leta 1891 v Vratislavi (Breslau, danes Wrocław v poljski Šleziji), je v mladosti postala brezverna, pa leta 1921 prestopila iz judovstva v katoliško vero. Sv. oče je v pridigi poudaril, da s tem, ko je sprejela krst, ni v

najmanjši meri zavrgla svojega ljudstva. Tako je svoje življenje žrtvovala za mir med narodi in za svoj ogroženi in ponižani narod.

Popoldne 1. maja je papež odletel v Münster, da se pokloni posmrtnim ostanom pogumnega tamkajšnjega škofa von Gallena, ki je odločno nastopil zoper nacistični režim, ko je ta začel z odstranjevanjem duševno bolnih, češ da so za družbo nekoristni. Sv. oče je v zvezi s tem dejal, da so tudi danes v družbi sile, ki ogrožajo človeško življenje. V Münsteru je papež tudi prenočil.

V PORURJU

V soboto 2. maja je Janez Pavel najprej obiskal znano Marijino božjo pot v Kevelaerju ob nizozemski meji, ki jo vsako leto obišče pol milijona vernikov. Marija se tu časti pod naslovom »Tolažnica žalostnih«. V tem kraju bo letos v dneh od 11. do 20. septembra XVIII. marijanski in X. mednarodni mariološki kongres.

Se isto popoldne je došel v Bottrop, kjer se je sestal v rudniku Prosper-Haniel s predstavnikmi delavskega sveta. V govoru je pozval podjetnike, naj vsaj del dohodkov uporabijo za ustvarjanje novih delovnih mest. Ob 13,30 je bil že v Essen, sedežu škofije, kjer je obiskal stolnico in pozdravil ljudstvo, ki ga je prišlo pozdraviti na mestni trg.

Spet se je dvignil helikopter in ga ponese v 19 km oddaljeni Gelsenkirchen, kjer je na Parkstadionu opravil sv. mašo. V pridigi je govoril o velikonočnem času, o binokostih in o potrebi pričevanja. Mlade je pozval, naj sledijo Kristusu, kajti samo to prijateljstvo nikdar ne razočara. In če bo Kristus koga od njih poklical, naj ga ne zavrnejo!

Potem, ko je na stadionu zmolil rožni venec, se je vrnil v Essen in tam prenočil. Zjutraj je odpotoval v bližnji Düsseldorf, odkoder je v letalu došel še v dopoldanskih urah v glavno mesto Bavarske, München.

NA BAVARSKEM

München, prestolnica Bavarske, je papeža izredno toplo sprejel. Na olimpijskem stadionu je v navzočnosti stotisoč vernikov opravil sv. mašo in razglasil za bla-

ženega jezuitskega patra Ruperta Mayerja, ki je prav v tem mestu prebil večino svojega življenja v delu za revne izseljence. Med prvo svetovno vojno je kot vojaški kaplan izgubil nogo. Komaj se je pojavil nacizem, je ostro nastopil zoper. Znan je njegove besede: »Katoličan nikdar ne more biti nacist.« Režim ga je zato skušal utišati, večkrat je romal v zapor, leta 1939 je bil poslan v koncentracijsko taborišče Oranienburg, toda njegovo ime je bilo v javnosti preveč znano, da bi se ga nacisti upali umoriti. Konec vojne je dočkal konfiniran v samostanu Ettal, a je umrl že 1. novembra 1945. Od tedaj je njegov grob v središču mesta v Burgensaalkirche neprestano obiskovan in poln cvetja. Obiskal ga je tudi papež, ki je v pridigi o njem dejal: »Ni bil samo pogumen kot človek, ampak tudi posonen na križ, ki mu je bil naložen kot kristjanu.«

Se isto popoldne je odpotoval v Augsburg, kakih 80 km zahodno od Münchna, ki je tudi sedež škofije in je bil že v rimskih časih pomembno vojaško oporišče. Po nastopu Lutra pa je šel v zgodovino, ker se je v Augsburgu oblikovala tako imenovana »Augsburška veroizpoved«, tj. verski nauk protestantizma. Naravno, da je prav v tem mestu prišlo do bogoslužja božje besede, na katerem so se zbrali predstavniki raznih krščanskih Cerkvá v Evropi.

V Augsburgu je bila na programu maša na prostem, za katero je bilo razdeljenih 85.000 vstopnic, pa je morala zavoljo izredno slabega vremena odpasti. Sv. oče je maševal v stolnici sv. Ulriha, ki pa seveda ni mogla sprejeti niti dvajsetine vernikov, ki so se namenili poslušati papeževo besedo.

Janez Pavel II. je zaključil svoje 34. apostolsko potovanje izven Italije v ponedeljek 4. maja v mestu Speyeru, kjer je grobnica vladarjev rimskega cesarstva nemške narodnosti. Pri maši je razvil misel: kako graditi krščansko Evropo. Pred odhodom se je na škofijskem sedežu v Speyeru sestal še z zveznim kanclerjem Kohlom, šel na večer s helikopterjem v Stuttgart, nato pa z letalom v Rim, kamor je došel po deseti uri zvečer.

J.K.

Taizé - Ljubljana

Od 1. do 3. maja je v Ljubljani potekalo mednarodno srečanje mladih, ki ga je na povabilo ljubljanskega nadškofa Alojzija Šuštarja pripravila Ekumenska skupnost iz Taizéja (Francija). Pod vodstvom ustanovitelja taizejske skupnosti br. Rogerja so skupno molili za spravo in mir na svetu. Z njim so se dvakrat na dan zbirali ob molitvi v dveh cerkvah: v Šiški in Dravljah. V Šiški so poleg cerkve postavili tudi velik šotor, tako da so lahko udeleženci sodelovali pri molitvah.

Slovenska mladina se je več mesecev v molitvi pripravljala na to srečanje. Tudi v Trstu in Gorici so se mladi zbirali k molitvi v ta namen, iz obeh škofij pa se je skupina mladih udeležila srečanja tudi osebno.

Ker smo izvirno poročilo od udeleženke O.T. nekoliko kasno prejeli in nas to pot zelo tare tudi stiska s prostorom, objavimo poročilo prihodnjic na vidnem mestu.

Nov izbruh narodnostne mržnje

Pokrajinski izv. odbor SSK je na svoji zadnji seji odločno obsodil izbruh hude narodnostne mržnje, do katere je prišlo na zasedanju skupščine krajevne zdravstvene enote (KZE) 29. aprila letos, ko je načelnik svetovalske skupine Liste za Trst Gambassini zahteval od svetovaleca SSK dr. Lokarja, naj prekine svoj poseg v slovenskem jeziku ter zagrozil, da bo v sprotne primeru odpoklical svojo sve-

tovalsko skupino v skupščini, kar bi pomenilo prekinitev seje zavoljo pomanjkanja potrebnega števila svetovalecev.

Ker je svetovalec dr. Lokar seveda nadaljeval svoj poseg v slovenščini, kar mu pravilnik izrecno dovoljuje in je načelnik skupine Liste za Trst svojo grožnjo izvršil, je bila seja prekinjena in KZE ni mogla v določenem roku odobriti proračuna za leto 1987, zaradi česar bo morala dežela imenovati izrednega komisarja. Lista za Trst si je tako prevzela izredno veliko upravno odgovornost, saj je zavestno povzročila imenovanje komisarja.

Se hujša pa je, po mnenju pokrajinskega tajništva SSK, politična odgovornost, saj je Lista za Trst izkoristila dejstvo, da prihaja predsednik skupščine iz njenih vrst in tako lahko, ob nezaslišanem molku predsednika, javno grozila predstavniku SSK, kljub temu, da je bil njegov poseg povsem v skladu s pravilnikom in torej popolnoma zakonit.

Pokrajinsko tajništvo SSK izreka solidarnost svetovalecu dr. Lokarju, svoji svetovalski skupini v skupščini KZE in sv. jemu predstavniku v upravni komisiji ter si pridržuje pravico, da s pravnim postopkom zaščiti svoje predstavnike in za jamči spoštovanje pravilnika.

★

Kdor išče hvalo, priznanje in osebno uveljavitev, nikdar ne bo zmožen prav ljubiti in Boga prav doumeti, saj sta si samoljubje in Bog v popolni opreki. (Häring)

Mozaik v tlaku oglejske bazilike, ki predstavlja Kristusa Dobrega pastirja

Nedelja Dobrega pastirja molitveni dan za duhovne poklice

Veljavnost krščanstva je danes bolj kot kdajkoli velika, saj v svetu, ki ceni le materialne dobrine, mora obstajati neko, ki nosi zastavo upanja, življenja, resnice in pravice. To smo najprej vsi kristjani, na še poseben način pa tisti, ki jih krščanske skupnosti postavljajo za svetilnike in vodnike; to so tisti kristjani, ki skušajo še bolj utrditi svoje krščanstvo in se s tem, da se odpovejo »svetnemu«, še bolj približajo svetu. To so duhovniki, redovniki-redovnice, misijonarji.

Nekoč smo lahko šteli na prste ljudi, ki niso bili verni, oz. ki niso bili vidni kristjani (praktikanti). Zato je bilo tudi duhovnikov res veliko in ni obstajal problem vodenja krščanskih občestev. Danes pa se manjša število vernih kristjanov in še bolj število duhovnikov. Zato je že pred II. vatikanskim koncilom Cerkev povabila svoje člane, naj molijo za duhovnike in nove duhovne poklice. Izbrala je tudi nedeljo s tem posebnim namenom: četrto velikonočno nedeljo, nedeljo Dobrega pastirja. Letos jo bomo obhajali že štirindvajsetič.

NEDELJA ZA DUHOVNE POKLICE

Kaj je namen nedelje za duhovne poklice? Razmišljati o svojem krščanskem poklicu in ta poklic poglobiti. Obenem pa moliti za tiste kristjane, ki jih Bog kliče v posebno službo, da ne bi zaprli svojih src božjemu klicu. Vsi, ki smo del Cerkev, smo poklicani; toda kot pravi sv. Pavel »različni so duhovni darovi, Duh pa je isti. Različne so službe, Gospod pa je isti« (1 Kor 12, 4-5). Vsak ima torej v Cerkvi svoje odgovorno mesto. Gotovo imajo pri tem posebno mesto duhovniki, ki jih Cerkev postavi v službeno duhovništvo, da postanejo vodniki in pastirji svoji skupnosti.

STANJE V NASIH SKOFIJAH

Problem duhovnih poklicev je zlasti preec v naši deželi, glede na ostalo italijansko ozemlje. Če pogledamo stanje naših semenšč, ugotovimo tole: Pordenon, šest bogoslovcev; Videm, dvanajst (nobenega Slovenca); Trst, šest (nobenega Slovenca); Gorica, dva (en Slovenec).

V naših štirih skofijah je torej za približno 1.800.000 prebivalcev 26 bogoslovcev. Strinjamo se sicer s tistimi, ki jih skrbi kvaliteta in ne kvantiteta, vendar kjer so bogoslovja polna, so tudi cerkvene skupnosti bolj žive priče krščanstva. Kje je vzrok našega položaja? Morda v malačnosti kristjanov? V »tradicionalnem« življenju kristjana, ki posveti Bogu in s tem sebi-kristjanu le urico nedeljske ev-

haristije, izven cerkve pa ni med njim in nevernimi nobene razlike? V tem, da starši govorijo in tarnaajo, da potrebujemo duhovnih poklicev, sami pa ne dovolijo lastnemu otroku tega koraka? Ali morda, ker menimo, da je duhovniški poklic ne-realizacija življenja oz. zametavanje lastnega bitja?

VSI MORAMO SKRBETI ZA POKLICE

Nadškofijski odbor za poklice se srečuje prav s takimi težavami. Z molitvijo in besedo skuša vsem kristjanom razložiti pomen in važnost duhovnih poklicev. Slovenski člani tega odbora še posebno pozornost skrbijo za nov naraščaj v naši nadškofiji, saj vsi dobro vemo, da so naši duhovniki povzročili največjo krizo v zgodovini poklicev. Vsi kristjani pa smo dolžni moliti in se žrtvovati za to, da bomo imeli dovolj gorečih duhovnikov, redovnikov in redovnic, ki nas bodo vodili »po poti peska in trnja v tvojeja Srca božjanski raj«.

Odlok o duhovniški vzgoji zadnjega koncila pravi: »Celotno krščansko občestvo ima dolžnost skrbeti za poklice, kar naj dosega najprej z zares krščanskim življenjem. Največji delež pri tem imajo družine, ker so kakor prvo semenišče, če so prežete z duhom vere, ljubezni in pobožnosti; dalje tudi župnije, ko se mladina udeležuje njihovega cvetočega življenja. (...) Vsi duhovniki naj čimbolj kažejo apostolsko gorečnost v skrbi za poklice in naj s svojim osebnim, skromnim, delavnim in veselja polnim življenjem, kakor tudi z medsebojno duhovniško ljubeznijo in bratskim sodelovanjem pritegujejo srca mladine v duhovništvo (DV 2).

Nadškofijski odbor za duhovne poklice zato toplo priporoča najgloblje praznovanje letošnjega dneva za duhovne poklice. Krajevnim župnikom je bila dana posebna brošura, ki vsebuje veliko spodbudnih misli in jo lahko uporabijo za tridnevno v pripravo na nedeljo in na praznovanje samo.

Bodimo vsi kristjani apostoli in živi pričevalci! Ne bojmo se pokazati svojega krščanstva in vztrajno molimo k nebeskemu Očetu za nove duhovne poklice! »Zetev je velika, delavec pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev« (Lk 10, 2).

NADŠKOFIJSKI ODBOR ZA DUHOVNE POKLICE

Skupno z drugimi manjšinami na volitve!

Slovenska skupnost bo na predčasnih političnih volitvah 14. in 15. junija nadaljevala s sodelovanjem v manjšinski koaliciji pod znakom Sardinske akcijske stranke (Partito sardo d'Azione). Tako je z večino glasov sklenil strankin deželni svet, ki je zasedal v tork 5. maja zvečer v Nabežini. Potrjena je torej bila izbira, da se načelo samostojnega nastopa uskladi z načelom solidarnosti med manjšinami kot se je to že zgodilo na zadnjih volitvah za evropski parlament.

Tako Sardinska akcijska stranka kot Valdostanska zveza (Union Valdôtaine), ki sta s SSK glavni

nosilki zaveznitva, sta se obvezali, da bosta v parlamentu, kjer sta bili že doslej prisotni, podpirali naš boj za pravičen zaščitni zakon.

SSk je prepričana, da bo zaveznitvo med volilno kampanjo in v novem parlamentu odločno opozorilo vso italijansko javnost na manjšinsko problematiko in na zahteve Slovencev. Zato bo poleg kandidatov za poslansko zbornico in senat po vsem deželnem ozemlju predstavila nekaj slovenskih kandidatov tudi po okrožjih po Italiji, kjer živijo naši izseljenci (Milan, Rim).

V Emavs smo šli...

Kdor je željan nasrkati se pomladnega prerojenja, ga mala velika noč gotovo zva- bi na bližnji ali bolj oddaljeni Emavs, kjer ptički še niso pozabili svojih melodij in rodni sokovi še poganjajo v novo brstenje.

Pri hiši z vrtičkom prosim za dovoljenje, da parkiram avto. Mlada mama ob triletni punčki vidi moj tržaški avto in med nama se razvije kratek dialog:

Jaz: Blagor vam, ki živite tu v prosti naravi, ptički vam koncertirajo in vse okrog vas cvete in diši.

Ona: Pa bi tudi ne zdržala v mestu, zdi se mi, da bi se tam zadušila.

Lepo punčko imate, pristno Slovenko: pšenične kodre in očke kot jasno nebo. Mladi ste še, gotovo je to vaš prvi otrok.

O, ne! Imam še druge štiri! Samo z enim bi ne znala živeti. Prvi ima 17 let in hodi v obrtno šolo, drugi pa hodijo v običajno šolo. Ta je zadnja in še ne hodi v vrtec.

Pa ja niste še kje v službi? Že ko je prišel prvi otrok, sem pustila delo. Smilijo se mi tisti otroci, ki namesto svetinje nosijo okrog vratu ključ od hišnih vrat, ker so starši na delu, kdo ve kje, otroci pa osamljeni.

Zelo pametno, čestitam!

Pa ne mislite, da je šlo vse gladko.

Si predstavljam: namigovanje sosed, itd. Pri tretjem otroku so me pomilovali, češ da sem ob pamet. Vprašala sem jih, če so oni vedno imeli kdaj vse, kar so hoteli. Tudi jaz ne. Ali naj svojim otrokom dovolim, da bodo zahtevali danes kolo, jutri pa že motor?

Strinjam se z vami. Pri četrtem so bile komplikacije pri porodu. Svetovali so mi splav, rekoč, da imam že tri dovolj. Pa sem jim rekla: Kaj mora četrta umreti, ker imam že tri druge?

Kjer je več otrok v družini, se navadno dobro razumejo med seboj.

Res je, tudi moji se imajo radi, čeprav tu pa tam ne manjka kake vojske med njimi.

Zanima me, kako so ostali bratje sprejeli petega otroka?

Z rojstvom te zadnje deklice sem imela precej težav, na Marijino priprošnjo pa se je vse dobro izteklo, zato smo ji dali ime Marija. Ko pa sem jo iz porodnišnice prinesla domov, je bil najstarejši fant presrečen. Sploh nam je vsem v družini v nepopisno veselje.

Rekli ste, da prihaja v hišo samo ena plača, očetova. Pa lahko shajate z njo?

Kar gre. Kot vidite, imemo še kokoši, v hlevu pa sta še krava in telček, poleg te mačke, ki so ji snubači odgriznili rep.

Vso družino smo videli nato pri večerni maši, starši in večji otroci so bili tudi pri obhajilu. Hvala Bogu, da še ni obupal nad nami in da imamo družine, ki jim eksistenčne skrbi še niso odvzele smisla za humor in niti nočnega spanja.

F. V.

Iz Slovenije

Pokopali so duhovniško mater

Dornberk je bil vedno plodovita njiva duhovniških poklicev; trenutno je živih 8 duhovnikov, rojenih v Dornberku. Iz Dornberka je bil tudi pok. Mirko Bercè, ki je umrl kot dekan v Kanalu. Iz Dornberka sta tudi šolski sestri Rafaela in Ester Saksida, ki je pred nekaj leti umrla, ter ena sestra pri notredamkah v Gorici. Torej požegnan božji vinograd.

Znano pa je, da duhovniški in redovniški poklic rastejo v glavnem v krščan-

skih družinah. Takšna družina je bila tudi tista pokojne Fani Bercè; vzgojila je dva duhovnika, Jožkota in Bogdana. Ob pogrebu je domači župnik Ivan Blažič dejal, da je živila iz vere. Podobno pravi sedanji sv. oče o Mariji Devici, da je živila iz vere. Marijina vera nam je dala Kristusa, vera Fani Bercè pa je dala primorski Cerkvi dva sina duhovnika.

Ob teh dejstvih je bilo naravno, da so se k njenemu pogrebu v sredo 29. aprila popoldne zbrali duhovniki iz vseh strani, zlasti iz koprške škofije (somaševalo jih je blizu 50); da so prišle šolske sestre iz Gorice in Trsta in da se je zbralo gotovo nad tisoč vernikov, ki so pok. Fani spremljali k večnemu počitku na domačem pokopališču ob cesti sredi Dornberka.

Pok. Fani se je rodila leta 1908 v Zaloščah, v družini, kjer je bilo enajst otrok. Po domače se pravi »pri Solarjevih«. Šest otrok je umrlo še majhnih, pet jih pa še živi, oz. so sedaj živi še štirje. Iz Zalošč se je priženila »k Mežnarjevim« v Dornberk, saj so se v družini vrstili iz roda v rod kot »mežnarji«. V zakonu sta z možem Jožefom imela osem otrok; štirje so umrli, štirje so še živi; dva sinova sta duhovnika, dve hčeri pa sta poročeni, ena na domu. Do domače cerkve je imela le par korakov. Do zadnjega, dokler je mogla, je v cerkvi pri vsakdanji sv. maši napajala svojo živo vero, ki jo je posredovala otrokom. Ko je pred dobrim mesecem prejela sv. poslednje zakramente, je duhovniku poljubila roko v znak hvaležnosti. Tako smo slišali pri pridigi.

Od pokojne se je poslovil tudi domači cerkveni pevski zbor, ki je zapel pred hišo, pel med mašo in se zadnjič poslovil še na pokopališču. Dornberški zbor je bil vedno dober in cerkveno petje stalno na višku. Tudi pri pogrebu je bilo tako.

Naj pokojna Fani počiva v Gospodu in izprosi našemu ljudstvu podobnih mater, ki bodo živele iz vere.

K. H.

Kamenčki

Neverjetno, a resnično

V Mariboru so pripravili srečanje predvojnih in medvojnih komunistov; šlo je za prijateljsko srečanje in obnavljanje spominov. Dijaki srednje ekonomske šole so želeli popestriti srečanje s kratkim kulturnim programom.

Za svoj nastop so si izbrali odlomke iz pesmi in proze Minattija, Ivana Cankarja, Saraljiča in drugih. Besedila so povedali v zaokroženo enoto. Toda niso se zavedali, komu recitirajo, komu posredujejo sporočila naših pesnikov in pisateljev, namreč nekulturnim stalinistom. Že med branjem odlomka iz Kurenta Ivana Cankarja je namreč eden navzočih demonstrativno zapustil dvorano. Vrhunec protesta, piše Delo, si je pa privoščil predsednik mariborskih komunistov Rafael Razpet. Po odlomku iz očenaša Hlapca Jerneja je stopil za mikrofon in prekinil kulturni program z besedami: »Nimam besed ob tej očitni provokaciji.«

To je bil šok. Sok za mnoge med navzočimi, tako za stare komuniste, kot še bolj za mlade, ki so vidno prizadeti, s solzami v obeh zapustili dvorano doma družbenih organizacij. Delo zaključuje poročilo o tem nekulturnem obnašanju nekaterih komunistov z vprašanjem mladinke, ki je objokala zapuščala dvorano: »Ali nam bodo zdaj še Cankarja prepovedali?«

In to ne tuje, marveč komunisti, ki naj bi bili Slovenci? se vprašujemo mi.

Ubogi hlapec Jernej, tvojega romanja ni še konec! (r+r)

Pričevati krščanstvo...

(nadaljevanje s 1. strani)

Z drugo besedo: to je čas, ko neka manjvredna, zatohla in cinična Slovenija meče čez krov tisto brašno, od katerega so naša stoletja živila — naš krščanski in obenem humanistični etos.

Zakaj humanizem se danes na Slovenskem čedalje bolj istoveti s krščanstvom. To danes kristjani lahko rečemo s ponosom. Kjerkoli danes na Slovenskem vznikne kaj kulturnega in etične kvalitete, je ta vsaj spoštljiva do krščanstva, kolikor ne čuti njegove blage fascinacije.

Danes lahko že mirno rečemo ob eksperimentalnih dokazih zgodovine: uničevati krščanstvo je toliko kot uničevati človeškost, je toliko kot uvajati barbarstvo.

Mladi slovenski kristjan naj bo torej nosilec žlahtnega brašna, ki je slovenskega človeka zaznamovalo s pridnostjo, poštenostjo, miroljubnostjo.

Svoje krščanstvo naj živi tako, da bo njegova pristnost v okolju, kjer živi, soznačnica za značjsko in poklicno solidnost, za značjsko in poklicno kvaliteto.

Naš današnji slovenski čas pa zahteva, da naš krščanski etos dobi tudi neke svoje posebne poudarke, uglasene na tekočo zgodovinsko uro.

Ta etos naj ne bo pasiven, zagrenjen, viktimizirani.

Manjvrednostni kompleks si danes lahko prsvajajo drugi.

Ne sravamo se evangelija: to je Pavlova beseda za nas.

To ni nikarkšen triumfalizem, če ti je zavezt pripadnosti Cerkvi v srečo in v ponos.

V srečo, da si našel biser iz evangeljske prilike, čeprav ti morda za to ni bilo treba prodati vsega.

V ponos, da se priznavaš nazoru, ki je v teh desetletjih dal na ravni misli Jacquesa Maritaina, na ravni umetnosti Aleksandra Solženicina, na ravni ljubezni mater Terezije, na ravni hierarhije Janeza Pavla II.

Zato etos, utemeljen na tem nazoru, ne more težiti v abstraktnost, v introvertnost in privatnost, v pasivnost in skrivaštvo. Težiti mora v izžarevanje in pričevanje, v nenehno ustvarjalno pobudnost, v sproščenost odrdešenih, v zmeraj novo izkrcavanje na nove bregove človeškosti. Še več, onkraj naše narodne majhnopoteznosti mora težiti v novo slovensko velikopoteznost.

Nihče ni danes bolj kot slovenski intelektualci poklicani, da v svoji vesoljnostni odprtosti prebija obzorje provincialnosti, ki zadušljivo leze na naš duhovni prostor. Biti kristjan danes na Slovenskem ne pomeni samo pričati za Kristusa, ampak tudi za Platona in Pascala, za našo narodno civilizacijsko razsežnost, za Evropo.

PRİČEVANJE SVETOSTI

Med mlajšo slovensko inteligenco, ki je izgubila stik s krščanstvom, a je pustila za sabo tudi marksistično otočje, prodira novo presenetljivo občutje: občutje svetega. Kdo naj se tega bolj veseli kot kristjan, čeprav gre za tesnobno veselje. Zakaj iskati neko nedoločno subjektivno sveto mitem tistega vesolja svetosti, ki ga pomeni Kristusova Cerkev z nuklearko svetega v svoji sredi, z Evarhristijo?

Takšno iskanje se kristjanu mora zdeti kakor patetično vrtanje za podtalnico sredi razlivanja živih slapov. In kako naj mladi kristjan učinkoviteje dokazuje ne samo, da je sveto še med nami, ampak da je njegova največja proizvajalka prav Cerkev, kakor tako, da bo sam skušal biti proizvajalec svetega s svojim lastnim življenjem?

Tako bo tudi materi Cerkvi jemal tisto tancico institucionalnosti, na katero je nova generacija posebej alergična. Jemal ji bo prav tako tisti okus ideološkosti, ki jo po epohalnem razočaranju nad Marxom odbija. Z žarom svojega etosa bo kristjan izžareval nekaj od tiste nevidne brezmadežne Cerkev, ki se skriva za vidno mašinerijo zgodovinskega katolicizma — tiste mistične Cerkev, ki jo binkoštni veter večnomlodo nese proti bregovom Nove zemlje.

Čimbolj bo Cerkev živel, tembolj jo bo dekerikaliziral, tembolj bo trgal z nje njeno človeško zaskorjenost in odkrival zlató njenega božjega blstva.

Če danes gre med duhovno elito na Slovenskem za iskanje svetega, potem je danes kristjan v avantgardi. Zakaj njegova vera je pristna, kolikor ne neha biti iskanka. In kako naj bi kdaj prišla temu iskanju do konca, če je to teren, kjer na tablici piše Neskončnost?

Naj nas danes Oglej, Akvileja Hromatljav in Pavlinov, potrdi v našem najdenju in zmeraj novemu iskanju Edinopotrebnega.

Predstavitev za Slovence pomembne brošure

V torek 28. aprila je Mladinska sekcija SSK sklicala tiskovno konferenco, na kateri je predstavila brošuro z navodili za spremembo poitalijančenih priimkov ter imen, ki sta jo napisala njen deželni tajnik Damijan Terpin in deželni predsednik Andrej Berdon.

Po pozdravu Maje Lapornik je tržaški pokrajinski tajnik mladinske sekcije Marjan Breclj obrazložil pomen te brošure in podčrtal dejstvo, da si moramo zamejski Slovenci tudi sami pomagati pri uveljavljanju svojih jezikovnih in narodnostnih pravic, med katerimi sta tudi ime in priimek, pisana v pravilni, originalni slovenski obliki. »Najboljša oblika zaščite je samozaščita,« je zaključil Breclj, zato moramo vsi vzeti v roke to brošuro in izkristiliti možnosti, ki danes obstajajo.

Tehnično predstavitev brošure, ki je ciklostilirana in ovita v platnico iz lepenke z velikim simbolom Mladinske sekcije SSK, je podal njen soavtor Damijan Terpin. Poudaril je dejstvo, da je brošura napisana tako, da si lahko vsakdo, tudi če nima najmanjše prakse na tem polju, more z njeno pomočjo spremeniti priimek ali ime. V njej so namreč navedene vse prošnje in postopki, po katerih lahko zopet dobimo svoje ime in priimek v slovenski obliki. Orisal je iz pravnega in zgodovinskega vidika problem poitalijančevanja, ki se je začel v fašistični dobi, tj. leta 1926 za priimke, leta 1939 za imena. Slednja so morala biti vpisana v italijanski obliki vse do leta 1966.

Za spremembo italijanskega imena v slovensko obstaja en sam postopek, za spremembo poitalijančenih priimkov pa sta v glavnem dva, od katerih je eden zelo podoben tistemu za imena. Ker pa so v bro-

šuri natančno opisani in pojasnjeni vsi postopki, je sedaj vsakomur možno, da si to uredi. Seveda je treba, da si nato obnovimo vse dokumente (osebno izkaznico, vozniško dovoljenje itd.) in da o spremembi obvestimo vse urade, kjer imajo v svojih spiskih zapisano naše ime (npr. zavod za pokojnine INPS, katastrski uradi ipd.) in da vanje vnesemo zadevne spremembe. V tem so največje težave. Zato bi dokončna rešitev problema, ki ga je — ne pozabimo! — povzročil fašistični režim, bila v dobrem globalnem zaščitnem zakonu, ki bi poenostavil vse postopke in na državne stroške dal možnost posamezniku, da bi prišel do novih dokumentov in vpisa spremembe imena oz. priimka v razne uradne spiske, po poenostavljeni poti.

Tiskovne konference se je udeležilo veliko predstavnikov tiska in radia z obeh strani meje. Prisotni so bili tudi voditelji SSK (I. Jevnikar, M. Terpin, M. Špacapan), devinsko-nabrežinski župan Brezigar, zlasti pa številni mladi, saj je brošura v veliki meri namenjena prav njim.

Brošura z navodili za spremembo poitalijančenih priimkov, in vsem je na voljo brezplačno v Katoliški knjigarni v Gorici, v Tržaški knjigarni (ul. S. Francesco), na sedežih posameznih sekcij SSK po vaseh in v mestih, ter pri članih Mladinske sekcije SSK v Trstu in Gorici. V kratkem bodo brošure razdeljene tudi med kulturna društva in organizacije.

**PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!**

Kronika iz Mačkolj

Naši pevski zbori. Pri majhnem številu prebivalcev v vasi (niti 400) se kar čudno sliši, da je tu več pevskih zborov. Najprej je osem naših deklet sodelovalo na božičnih koncertih ZCPZ iz Trsta. Potem so se zvrstili naši trije zbori na revijah: otroci (Pesem mladih, 22. marca), dekleta (Primorska poje v Dekanih, 29. marca) in mešani zbor (Primorska poje v Cerknem, 5. aprila); zdaj se pa pripravljajo dekliški zbor Slovenski šopek še na revijo ljudskih Marijinih pesmi, ki bo v Rojanu 17. maja. Na domačem odru so vsi naši pevci prepevali Prešernu v spomin (8. febr.). V cerkvi pojejo pri službi božji poleg cerkvenega mešanega tudi otroci po enkrat mesečno. Pravkar se ob sodelovanju gojencev župnijske glasbene vede pripravljajo na petje ob prvem svetem obhajilu, ki bo 24. maja. Prav vsi pa bodo zopet nastopili na letošnjem Prazniku češenj (31. maja).

Prireditve PD Mačkolje. K že omenjeni Prešernovi proslavi smo povabili prof. Tomaža Simičiča, da nam je govoril o življenju in delu velikega tržaškega Slovence prelata dr. Jakoba Ukmarja. Števerjansko dramsko skupino PD F. B. Sedej smo imeli v gosteh v nedeljo 22. febr., da so nam podali Finžgarjevo »Verigo«. Zanimiva, koristna in kar dobro obiskana so bila tri predavanja, ki so bila namenjena predvsem mladini: o mamilih (jan.) g. Lojze Zupančič, o telesnem in spolnem razvoju (10. marca) dr. A. Vuga, o alkoholizmu (24. marca) dr. Puričeva. Ze več časa, a zlasti ta mesec so društveni člani vpreženi v priprave na obhajanje jubilejnega Praznika češenj.

Na velikonočne praznike smo se skušali pripraviti čim bolje. Zato je župnik Zarko Škerlj ob sodelovanju župnijskega sveta organiziral tridnevno duhovno obnovo, ki jo je vodil katinarski župnik Anton Žužek v tednu pred oljčnico (v torek za mladino, v sredo za žene in v četrtek za može). V teh dneh, a zlasti v soboto 11. aprila smo imeli farani možnost opraviti velikonočno spoved.

Lepa je bila oljčna nedelja z blagoslovom oljčnih vej in slovesnega vhoda v cerkev ob petju zbora in vsega vernega ljudstva.

Doživeto in v cerkvi dobro obiskano je bilo sveto tridnevje. Tu velja poudariti, da je vneto sodelovala skavtska družina, ki je na veliki četrtek organizirala in vodila uro češenja pred božjim grobom. Mladi, ki se pripravljajo na birmo, so pod vodstvom župnika Zarka sestavili posrečen obrazec križevnega pota, ki smo ga vsi skupaj molili na veliki petek. Hvalevredno je, da mladina sodeluje pri raznih cerkvenih opravilih: tako so mladi prinesli k blagoslovu velikonočna jedila in pomagali pri vstajenski procesiji na veliko soboto pozno zvečer.

Procesija se je odvijala skozi vas v zbranih ob prigrizanih svečah, molitvi in velikonočnih pesmih. Veliko oken je bilo razsvetljenih in okrašenih v pozdrav vstalemu Zveličarju. Ker se je pri nas še kolikor toliko ohranilo življenje nekdanje vaške skupnosti, še vedno radi praznujemo velikonočno nedeljo v domačem zrakcu. Zato je ob takem prazniku naša cerkva premajhna.

Prvo nedeljo maja se že od nekdanj počasti Mati božja v glavnem oltarju. »Majnica« pravimo temu opaslu. Po starem običaju so se izkazali fantje tudi letos in

postavili ob cerkvi mlaje. V časih, ko zlepa ni kanil denar in fantovski žep, je bila na majnico priložnost kaj zaslužiti, ko so fantje po večernicah na dražbi prodajali visoke topole-mlaje, katere so (kakor še danes) ponoči nekje skrivaj posekali. Bilo je in še velja nepisano pravilo, da se noben gospodar nima pravice pritožiti čez to vrsto kraje.

K nauku v pripravah na prvo sv. obhajilo oz. na sv. birmo zbira župnik otroke že od začetka šolskega leta po enkrat na teden. Birma bo šele prihodnje leto, a prvo sv. obhajilo bo 24. maja. V skrbi, da bi bila mladina čim bolj pripravljena na prejem obeh zakramentov, ima župnik tudi občasna srečanja s starši.

Župnijska glasbena šola deluje letos pod vodstvom novega učitelja. Gojence čakajo v tem mesecu kar trije nastopi: na VIII. Pastirčkovem dnevu (10. maja), ob spremljanju petja pri prvoobhajilni maši in na Prazniku češenj.

Umrli so v tem obdobju trije člani župnijske skupnosti: dva moška (Lojze Smotlak in Silvester Olenik) ter ena žena (Vanca Smotlak roj. Ivančič), nekdanja gospodinja duhovnikom v Mačkoljah. Naj počivajo v miru.

PRAZNOVANJE sv. Leopolda Mandiča pri Domju

v nedeljo 17. maja

9.30 redna nedeljska sv. maša;
16.00 praznična sv. maša;
17.00 kulturni spored (na dvorišču za kapelo) v proslavo A. M. Slomška ob 125-letnici njegove smrti (1862-1987), ob 25-letnici obnove ACM v Trstu.

Sodelujejo: osnovna šola iz Ricmanj z recitacijo in otroškimi pevskimi zborom, harmonikarski ansambel PD F. Venturini iz Domja, mladinska zbor »Zvonček« pod vodstvom Toneta Benčiča.

Slavnostni govornik: prof. Nada Pertot.

S TRŽAŠKEGA

Milje

Društvo Slovencev miljske občine razpisuje natečaj za učence, dijake in študente iz miljske občine z naslovom: »Cerkev in versko življenje v spominu naših ljudi in danes«.

V poštev pride predvsem spis, lahko tudi risba, ki naj vsebuje opis cerkve, kapelice, verskega znamenja (pila) — tudi če so podrti in zapuščena —, ki so nekoč služila verskemu življenju; opis ali risba verskih obredov ob velikih praznikih in raznih izrednih priložnostih kot so advent, post, Marijine pobožnosti, blagoslovi, duhovne vaje, procesije in druge cerkvene slavnosti in navade v cerkvi, doma in v kraju (okrašena okna, znamenja na vratih in hišah, oblačila itd.).

Natečaja se lahko udeležijo vsi učenci, dijaki in študenti slovenskih šol, doma iz miljske občine. Rok za izročitev izdelkov zapade v petek 22. maja ob 20. uri, razglasitev in nagrajevanje treh najboljših izdelkov pa bo na veselici, ki bo predvidoma 13. junija.

ni bilo s tem; vsaj običajnega dremanja po kosilu ni bilo, kot se rado dogaja, zlasti če imaš prepoln želodec.

Tako smo jadrili prvi dan do Marseille v Franciji, kamor smo prispeli v poznih popoldanskih urah. Sli smo do Marijinega svetišča »de la Gard« (Marija na strazi), ki na griču bdi nad mestom. Možnosti za mašo ni bilo, ker je cerkev bila polna Marijinih častilcev. Le v kripti smo nekoliko pomolili. Z višine je krasen pogled na veliko pristanišče. Nato pa hitro v hotel, saj je bil za nami najbolj naporni del potovanja.

Naslednji dan smo se po zeleni južni Franciji (pokrajini Provenci) zapeljali do nekdanje papeške rezidence v Avignonu. Blizu je bil namreč tudi god sv. Katarine Sienske, ki ima gotovo levji delež pri zaslugah, da so se papeži od tu vrnili v Rim po dolgoletni znožnosti, tj. dobi, ki gotovo ni bila v posebno čast katoliški Cerkvi. Vendar je tudi iz tega jasno razvidno, da Cerkev iz težav vedno znova vstane prenovljena in je prav v tem zaznaven božji prst in evangeljska napoved, da je peklenke sile na bodo premagale. Oglel tega mesta, oz. papeške rezidence je vsekakor zanimiv in močno poučen.

In že smo spet na poti do našega pri-

Slovenski šolski center v Gorici

Obisk delegacije SSK v Rimu. V četrtek 7. maja bo v Rimu na sedežu Cassa Depositi e Prestiti sestanek med delegacijo SSK iz Gorice (Terpin - M. Spacapan) in direktorjem te ustanove dr. Falconejem. Govor bo seveda o problemih v zvezi s financiranjem goriškega slovenskega šolskega centra, obenem pa bodo slovenski predstavniki skušali zvedeti kaj več podrobnosti o nastalih komplikacijah in o možnih rešitvah.

Izgleda namreč, da se mora sestati glavni odbor Cassa DDPP prav v teh dneh in določiti ali sprejeti ali ne odlok o financiranju ne glede na nedostatke goriške občinske uprave.

Sestanek med dr. Falconejem in SSK bo tako gotovo koristil, da se s slovenske

Zahvala

Tržaška Duhovska zveza se zahvaljuje vsem, ki so se udeležili molitvenega srečanja v nedeljo 3. maja v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu in so pri njem sodelovali. Posebna zahvala naj gre jezuitskemu p. Mihlu Žužku iz Ljubljane, goriške mu bogoslovcu Karlu Bolčini, šolski sestri Amabilis Strajn iz Boršta, verski skupini mladih izobražencev, dekliški skupini Mladinskega zbora »Vesela pomlad« z Opčin, skavtom in skavtinjam.

ZZSO - TS sporoča, da bo jurjevanje in sprejem novih članov v nedeljo 10. maja. Jurjevanje za vejo VV bo na Opčinah. Zbiranje ob 9.30 pred Marijaniščem, zaključek ob 17. uri. Jurjevanje za vejo IV bo na travniku med Devinom in Ribiškim naseljem. Začetek ob 9. uri, taborni ogenj ob 17. uri.

EDI VECCHIET

12. 5. 1983 — 12. 5. 1987

*Kako lepo je tebi,
moj ljubi sin!
Ze štiri leta počivaš
in nič več te ne motijo
blodnje in krivice
nemirnega sveta.*

*Le kdaj se tudi moja bolna duša
umiri v tisti večni zarji,
kjer ločitev več ne bo?*

Tvoja mama

strani skuša narediti vse, kar je mogoče, da bo za naše šole dospel obljubljeni prispevek.

Orgelski koncert v stolnici

V sredo 30. aprila je bil v goriški stolnici orgelski koncert, ki ga je imel prof. Dimitrij Rejc iz Nove Gorice. Koncert je priredilo SKPD M. Filej v Gorici. Organist Rejc pa je že znan na Goriškem, ker vodi tudi mešani zbor Rupa-Peč in poučuje na glasbeni šoli na Placuti. Končal je Akademijo za glasbo v Ljubljani, nato pa precej koncertiral po Sloveniji in drugje.

Koncertni spored je obsegal dela od baroka do sodobnosti. Začel je s Preludijem in fugo D. Buxtehudeja v A-duru, kjer pride do izraza vsa silovitost in briljantnost tega severnega skladatelja, velikega Bachovega vzornika. Nato smo slišali Jakoba Zupana Sonato, prijetno klasicistično delo enega naših prvih starejših skladateljev (znanega še bolj po prvi slovenski operi, Belin, ki pa se ni ohranila). Velik del sporeda je bil posvečen orgelskemu opusu J. S. Bacha in sicer kar šest skladb. Tako je izvajal najprej delo Fantasia con imitazione, nato tri korale in še Preludij in fugo v G-duru. Res je bila slika Bachovega dela destra in raznolika. Poleg stroge linearnosti v Fantaziji in v Preludiju in fugi smo v tem zanimivem prerezu zlasti v koralnih preludijih (koralih) dojeli vso poezijo mojstra iz Eisenstadta, s primerno uporabo solističnih registrov, posebej jezičnikov.

Romantično obdobje je obsegala Sonata št. 6 skladatelja Felixa Mendelssohna, ki prav gotovo v prvi romantiki pomeni tudi odkritelja Bachove muzike. V širokem razponu in v stalno prisotni koralni temi se lepo razvije svobodna ustvarjalnost nemškega glasbenika, dokler se prek tehtno grajene fuge celotno delo ne umiri v preprostem in pevnem motivu.

Svoj koncert je organist Rejc zaključil z delom sodobnega češkega glasbenika Petra Ebna, z naslovom Finale. V njej je razvil bogato virtuosistično tehniko, združeno obenem z domiselno interpretacijo, ki jo bravurna (včasih malce ponavljajoča se) skladba zahteva. Prof. Rejca je ob koncu nagradil iskren aplavz navzočih.

Orgelski večer v goriški stolnici je tako ponovno potrdil hvalevredno kulturno politiko goriškega prosvetnega društva, ki si že dolgo vrsto let prizadeva oblikovati poleg širše prosvetne dejavnosti tudi umetniški okus našega občinstva. - ab

Širite „Katoliški glas“

Bilo srečno!

V nedeljo 10. maja ob 12. uri se v župnijski cerkvi v Steverjanu poročita domačin Marko Terčič in Nadja Cotič iz Gorice. Ob vstopu na skupno življenjsko pot jima iskreno čestitajo: SKPD »F. B. Sedej« svojemu predsedniku, cerkveni pevski zbor, pastorni svet in vsa župnijska skupnost ter jima želijo obilo sreče in božjega blagoslova.

po kosilu smo obiskali še Bernardkino rojstno hišo in spet nadaljevali pot. Na noč smo prispeli v Burgos v severni Španiji. Večerja in prenočišče. Najina španščina nama kar prav pride in drugim tudi, ker sva edina, ki razumeva ta jezik. Pa tudi v Lurdu sva si s tem jezikom dobro pomagala in tudi na Portugalskem so ga vsi znali ali vsaj razumeli.

Po ogledu veličastne katedrale v Burgosu se po vseučiliškem mestu Salamanca bližamo portugalski meji, kjer je nekoliko več formalnosti, ker je avtobus pač jugoslovanski. Sicer pa nič posebnega. Popoldne smo v Coimbra, ki razumeva življenje ena videnk, Lucija. Mašo imamo v cerkvi sv. Elizabete Portugalske. Prenočevati pa gremo v letoviško in pristaniško mesto Figueira de Foz. Dajo nas v celo v hotel s štirimi zvezdicami. Po zajtrku gremo proti končnemu cilju našega romanja, v Fatimo. Med potjo si ogledamo še razne zanimivosti, ki jih je tudi Portugalska polna, npr. votivno cerkev v kraju Batalha.

Ko se peljemo po Portugalski, imamo vtis, da je ta država bila do nedavna usmerjena le na kolonije. Ko so pa te umanjale, se je znašla v zastoj, glede splošnega napredka. Sedaj pa hitijo s tu-

Briški praznik v Steverjanu

Tudi letos bo v organizaciji SKPD »F. B. Sedej« potekal 15., 16., 17., 22., 23. in 24. maja že tradicionalni Briški praznik. Steverjanska mladina se že dalj časa nanj pripravlja, saj smo imeli že veliko sestankov za točno določitev posameznih funkcij. V primerjavi s prejšnjimi bo letos več kulturnega programa. Omenili bi nastop Tržaškega mešanega zbora pod vodstvom prof. Tomaža Simičiča in nastop glasbenih šol iz Steverjana, Gorice in Nove Gorice.

Praznik bo tudi letos potekal »Med borovci«. Zabavala nas bosta ansambla Taims v Opčin in Prijatelji iz Gorice. Igralci briškele so vabljeni oba petka; čaka jih veliko nagrad: 1. nagrada dva prašiča, 2. nagrada dva pršuta in 3. nagrada dva kolača sira. Briški praznik bo nedvomno služil tudi za prijateljsko srečanje in razgovore ob okusni jedi in kozarcu briškega vina. Dragi prijatelji, števerjanska mladina vas polnoštevilno pričakuje.

Matjaž Terčič

Izreden večer v Romjanu

V soboto 2. maja je bilo že v zgodnjih večernih urah pred cerkvijo v Romjanu veliko ljudi in vladalo je neko posebno vzdušje. Med glasnim pogovarjanjem mladih fantov se je neprenehoma slišal pozdrav, vzklík, smeh. Z obrazov vseh se je odražalo posebno veselje. Bivši vojaki oz. pevci zbora »Brigata Alpina Julia« so se po treh letih, odkar so odslužili vojaški rok, zopet srečali, da bi skupaj zapeli med množico ljudi, ki jih je že čakala v cerkvi. Prišli so iz vseh krajev severne Italije, nekdo celo iz Abrucosa.

Koncert, ki sta ga priredila Associazione Nazionale Alpini in SKD »Hrast« iz Doberdoba, se je začel ob 21. uri. Najprej je nastopil mešani zbor »G. Verdi«. Vodila ga je mlada L. Furlan. Sledil mu je mešani zbor »Hrast« pod vodstvom H. Lavrenčiča.

Glavni in najbolj pričakovani del koncerta je bil seveda zbor »B.A.J.«, ki ga je vodil Hilarij Lavrenčič. Med sugestivnimi in veselim »alpinskimi« pesmimi so ljudje kar naprej ploskali.

Ob bogato obloženih mizah po koncertu so vsi izrazili željo, da bi se radi ponovno srečali in to čimprej. Mi pa jim voščimo, da bi se njihova želja lahko uresničila, saj se takih koncertov prav vsi radi udeležimo. - K. F.

Družinska sreča

Andreju in Mateji se je pridružila sestrica Ivana. Srečnima staršema, Franki in Ninku čestita SKD »Hrast« iz Doberdoba.

***

Skavtska družina iz Doberdoba je z veseljem sprejela novico o prihodu male Ivane. Svoji voditeljici Franki in njemu možu Ninku iz srca čestita, obenem pa se jima zahvaljuje, da tako skrbita za skavtski naraščaj v Doberdoba.

Cankarjev dom v letu 1986

Lani je imel Cankarjev dom, osrednja kulturna hiša v Ljubljani, 1.889 milijonov dinarjev prihodka (leta 1985 831 milijonov), od tega je bilo čistega dohodka 595 milijonov. Skupno število vseh prireditvev, organiziranih bodisi v Domu ali zunaj nje, je bilo 1.016. V samih prostorih Doma jih je bilo 790 s 323.957 obiskovalci. Leta 1985 je bilo 882 prireditvev s 376.994 obiskovalci. Torej korak nazaj.

rističnimi cestami in podobnim.

V Fatimi je vse v pripravah na proslavo 70-letnice Marijinih prikazovanj. Mašo imamo v stranski kapeli velikanske bazilike. V miru smo, nič nas ne moti in lahko med sveto daritvijo oblikujemo prošnje po naše za naše potrebe. Po maši je med drugim križev pot »po gmajni« do rojstnega kraja treh fatimskih otrok, ki so videli nebeško Gospo. Po ogledu njihove rojstne hiše, še nakup spominkov in vožnja proti Lizboni. Na letališče dospemo proti polnoči. Po običajnih formalnostih se vkrcamo na jugoslovansko letalo DC 9. Naju, ki sva iz Italije, prijetno presenetli pozdrav osebja v slovensčini. Kar bolj doma se počutiva. Po treh urah letenja pristane na Brniku, in tu se naša skupina razide. Midva imava še pot z avtobusom do Nove Gorice. Triurna vožnja poteče kar hitro, saj je glava prepolna vtisov, ki se kopijo v seveprej. In lepi so. Romanje je bilo res romanje, slovensko romanje, vodstvo odlično, potniki iz vseh krajev Slovenije izredno prijazni in disciplinirani, Kompasova šoferja nadvse uslužna in vestna. Ni nama žal, da sva obiskala Lurd in Fatimo »nekoliko drugače«.

M. In A.

V Lurd in Fatimo nekoliko drugače

V »Družini« je bilo obvestilo, da bo velikonočno romanje v Lurd in Fatimo v organizaciji Kompas: tja z avtobusom, nazaj z letalom na Brnik. »Greva« vprašam svojo boljšo polovico. »Pojdiva! Bo nekoliko drugače.« In sva se zapisala.

Na velikonočni ponedeljek v zgodnjih jutranjih urah sva pričakala avtobus pri vhodu na avtocesto pri Moščenicah (Jamlje). Ta je bil poln in sva dobila sedeža prav na koncu vozila, a so nama takoj ob vstopu povedali, da se bodo romarji vsak dan premaknili za deset sedežev naprej, oz. nazaj. In tako je bilo: zadnji dan romanja sva bila na prvih sedežih. Prijazno naju je sprejel vodja romanja franciskanec p. Peter Lavrin, duhovno plat potovanja pa je imel na skrbi g. Roman Kavčič, župnik v Dolenjskih Toplicah. Oba sta sijajno opravila svojo nalogo in vsi smo bili z njima zadovoljni ter upam, da tudi onadva z nami. Med pravili potovanja je bilo tudi, da za kosilo poskrbi vsak sam zase, kar je seveda nekoliko znižalo stroške, pa tudi na času smo veliko prihranili. In začuda, nobene težave

Naša telovadnica

Vsi, ki nam je pri srcu vzgoja naše mladine, smo z veseljem spremljali začetna dela pri novi telovadnici ob Katoliškem domu v Gorici. Potekala so hitro in ob velikodušnem brezplačnem delu mnogih. S tem je bilo prihranjeno veliko časa in denarnih sredstev. Tako so dosedanja dela zahtevala samo nekaj nad 200 milijonov lir. Upali smo, da bo telovadnica kmalu tudi dokončana. Pa se je zataknilo pri stvareh, ki zahtevajo večje vsote denarja: električna napeljava, ogrevanje in tlak.

Te dni bodo, po daljših posvetovanjih in iskanju čimboljših rešitev, stekla še ta velika dela — toda z bančnim posojilom za okoli 100 milijonov lir. Zato v imenu odbora za gradnjo telovadnice še enkrat prosimo naše velikodušne ljudi za pomoč: za darove ali vsaj ugodnejša posojila.

Ne smemo pozabiti, da gre za našo mladino, za našo bodočnost. Tudi ne gre samo za šport (tu in tam se sliši: mi skrbimo za kulturo, drugi naj za šport! in podobno), kajti, če se bo naša mladina zbirala »doma« ob Katoliškem domu, vemo da se zbira na pravem kraju in bo s tem prihranjeno veliko časa za druge kulturne in vzgojne stvari. Vse je povezano med seboj.

Dragi rojaki, še en skupni ho-ruk in sme- no upati, da bo popolnoma naša telovad- nica začela prinašati svoje vzgojne sadove že jeseni, ko jo bomo lahko svečano in s ponosom odprli. V imenu odbora za grad- njo in naše mladine iskrena hvala vsem, ki ste že prispevali in še boste!

Ob 20-letnici svojega delovanja priredi mo- škki zbor »Mirko Filej«

JUBILEJNI KONCERT

v nedeljo 17. maja ob 17. uri v Katoliškem domu v Gorici. Koncert bo posvečen spom- inu skladatelja Lojzeta Bratuža ob 50- letnici mučeniške smrti in 25-letnici smrti prof. Mirka Fileja.

Rupa

Tretji dan Praznika fratlje. V tretje gre rado, pravi naš pregovor. In tako je bilo letos v Rupi. Dvema sončnima dneva 25. in 26. aprila je sledil še enak prv- majski dan. Udeležba je bila tudi to pot zelo velika, postrežba dobra, poskočna glasba, ki jo je nudil ansambel Taims, prijetna za uho in mikavna za noge.

Praznik 1. maja je odprla Marija Fer- letič, predsednika Sveta slovenskih orga- nizacij (SSO) s svojim govorom, v kate- rem je povezala praznovanje sončnega ma- ja s problemi, ki nas trenutno tarejo. So trenutki, ko se med nami opaža nemoč in utrujenost zavoljo neprestanega naspro- tovanja in ovir, ki jih doživljamo. Napadi na rabo slovenskega jezika in na našo zem- ljo (Sovodnje, Bazovica), odlaganje v ne- dogled zaščitnega zakona, vse to nas kliče k vršenju svoje narodne dolžnosti. Ni do- volj, da pošiljamo samo izvoljene zastop- niki v boj za naše pravice; vsi smo dolžni sodelovati pri izbojevanju zaščitnega zaka- na. Pri večinskem narodu si moramo us- tvariiti spoštovanje. In k temu lahko ve- liko pripomorejo naša društva, naši zbori in naše organizacije. Ni dovolj, da gojimo samo šport. Naša moč je v naši besedi, pesmi, kulturi, v naši tradiciji. Tega se je zavedal že pokojni Lojze Bratuž, kate- rega 50-letnice mučeniške smrti smo se nedavno spominjali. In takih prosvetnih

delavcev potrebujemo tudi danes. Naj Bog zato blagoslovi naše delo!

Govoru je sledila izvedba Nušičeve ko- medije »Narodni poslance«, ki jo je upri- zorila dramska skupina PD Štandrež. Igra- ti na odprtem odru na prostem je gotovo težje kot v zaprti dvorani, toda igralci, zla- sti glavni so storili vse, da je tudi v teh okoliščinah igra potegnila številno občin- stvo za seboj, ki je z zadovoljstvom sle- dilo razgibani predstavi. Upravičeno so bili vsi nastopajoči na koncu deležni krep- kega aplavza. - ak

Šport

Prvomajski turnir miniodbojke

V soboto 2. maja je v Steverjanu bil turnir v miniodbojki. Nastopile so ekipe Olympie, Vala in Soče. Sama Olympia je nastopila kar s štirimi postavami. Vsaka ekipa je odigrala po več tekem. Mnogi mladih odbojkarjev so stopili prvič na igrišče, pa kljub temu pokazali dobro vo- ljo do zmage. Namen tega turnirja je bil, da bi vsi nastopajoči igrali in si pridobili izkušnje za v bodoče. Ne smemo namreč pozabiti, da bodo ti mladi odboj- karji temelj za vso slovensko odbojko na Goriškem. Sedaj pa pogledjmo, kdo so ti naši bodoči tolkači in podajalci:

Olympia A: Boris Sfiligoj, Saša Hlede, Nikolaj in Matej Pintar.

Olympia B: David Faganel, Niko in Mil- ko Di Battista, Marko Faganel.

Olympia C: Igor Povše, Ivan Žerjal, Pao- lo Posillipo, Matej Klanjšček.

Olympia D: Matija Mastroianni, David in Danijel Mikluš, Martin Pintar, Evgen Kom- janc. - gs

V nedeljo 17. maja obhaja župnija Pija X. ob pevskem mostu

PRAZNIK BRATSTVA

med italijanskimi in slovenskimi verniki kot je v navadi že nekaj let. Ob 10. uri bo maševal p. Bruno v slovenskem jeziku. Pel bo zbor »F.B. Sedej« iz Steverjana.

Oktet »Zvon« iz ZDA na Primorskem

Pred leti sta bili dve goriški skupini, in sicer ansambel Lozeta Hledeta iz Ste- verjana in dramska skupina PD »Stan- drež« v gosteh pri ameriških Slovenceh in nastopali v raznih krajih ZDA, med temi tudi v Fairfieldu v bližini New Yor- ka. Iz tega kraja prihaja oktet »Zvon«, ki bo nastopil v soboto 9. maja v Peter- linovi dvorani v Trstu in v nedeljo 10. maja v Katoliškem domu v Gorici.

Pevsko skupino »Zvon« je leta 1967 usta- novil Armin Kurbus, ki se je preselil v Sev. Ameriko iz Koroske, kjer je bil ak- tiven kulturni delavec. V ZDA nadaljuje kulturno delo, in zbor, ki ga vodi, je zelo vreden za slovensko življenje na vzhodu ZDA, saj uspešno nastopa ne le v Fair- fieldu, ampak tudi v Washingtonu, Cleve- landu, New Yorku in tudi v Kanadi. Vi- šek je oktet dosegel z nastopom na med- narodnem evharističnem kongresu v Phi- ladelphiji. Lani je sodeloval pri slavni obnovitvi in stoletnici kipa »Svoboda« v New Yorku.

Oktet »Zvon« bo turneje po Evropi, ki jo začel na Primorskem, nadaljeval v Sloveniji in zaključil konec maja na Ko- roškem. Pevovodju in pevcem želimo, da bi se med nami prijetno počutili.

Radio Trst A

Sporod od 10. do 16. maja 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladin- ski oder: »Skriti dnevniki«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 14.45 Sportni in glasbeni popoldan z Ivanom Peterlinom in gostom. 17.00 Sportne novice. 18.00 Prenosi z naših prireditev in telefonski raz- govori ter nagradno tekmovanje s po- slušalci.

Ponedeljek: 8.10 Pričevanja o TIGR-u. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Pol- ljudno čtivo; dr. Franc Marušič. 13.20 Pri- morska poje. 14.10 Otroški kotichek - Janez Bitenc: Srečanje z novo pesmico. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Sim- fonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 Kme- tijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncert- ni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; prehrana in zdravje. 14.10 Povejmo v ži- vo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 V znamenju Rdečega križa. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 B. Orlič: »Vlak za Svedsko«. Igra.

Sreda: 8.10 V objemu gora. 10.10 Kon- certni in operni spored. 11.30 O razvoju filma v Sloveniji; opoldanska rubrika. 13.20 Primorska poje. 14.10 Gospodarska problematika. 14.40 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Orkester Slo- venske filharmonije.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Naš je- zik; film, kultura, realnost. 14.10 Otrok in šola. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kul- turna kronika. 17.10 Mešani zbor »Domi- nante« iz Espoa na Finskem. 18.00 Zgod- be Lipeta Kosca.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Kon- certni in operni spored. 11.30 Hiša in vrt. 13.20 Mladinski zbor »Chor der Haupt- schule« iz Stainza v Avstriji in dekliški zbor Centra srednjih šol iz T. Velenja. 14.10 Naš jezik. 14.20 Ne prezirimo! 15.00 V svetu filma. 16.00 Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Moški zbor »Lira« iz Kam- nika. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Kon- cert v goriškem Avditoriju. 11.30 Beležka; glas iz Rezije. 14.10 Otroški kotichek: »Naš lepi okrogli svet«. 14.30 Klepet ob glasbi. 16.00 Kaj je drugačnega v telesni kulturi. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianist Mar- ko Ozbič. 18.00 M. Uršič: »Franc in nje- govci«.

OBVESTILA

ACM - Gorica vabi k mesečni maši za edinost, ki bo v ponedeljek 11. maja ob 16.30 v Zavodu sv. Družine v Gorici. Poča- stili bomo sv. Leopolda Mandiča, priproš- njika za edinost med kristjani, ki ga Cer- keev praznuje 12. maja.

V župnijski dvorani v Romjanu bo v pe- tek 15. maja ob 20. uri tržaški zdravnik in planinec dr. Rafko Dolhar predvajal dia- pozitive o lepotah Julijskih Alp.

Društvo naravoslovcev in tehnikov »Tone Perko« vabi na predavanje z naslovom: »Živčna celica od odkritja do današnjih raziskav«. O zanimivi in aktualni temi bo govorila fiziologinja univ. prof. Marija Ščuka Kerže. Predavanje bo v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3, Trst v petek 15. maja ob 20.30.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 11. maja ob 20.30 predaval dr. Tone Stres o člove- kovih pravicah v luči krščanstva.

Sv. Višarje. Žičnica na Sv. Višarje po- trebuje še kolavdacijo nekaterih stvari, zato v mesecu maju ne bo vozila. Odgo- vorni obljublajo, da bo redno začela vo- ziti 24. junija, ko se vsako leto uradno odpre božja pot na Sv. Višarje s preno- som Marijinega kipa iz Zabnic v svetišče na gori. Pričakujemo, da bo to res in bo- do možna redna romanja skozi vse po- letje.

DAROVI

Za katoliški tisk: N. N. 120.000 lir.
Za popravilo cerkve v Sovodnjah: dru- žina ob obletnici smrti Jožice Lasič 50.000; Anka Komjanc namesto cvetja na grob Karoline Bastjančič-Tomsič 20.000; družina K. v isti namen 30.000 lir.
Za slov. pastoralno središče v Trstu: N. N. 300.000; ob krstu Mitja Oblaka 100.000 lir.
V spomin Frančiške Glavič: N. N. za cerkev sv. Jakoba v Trstu 50.000, za cer- kveni zbor pri Sv. Jakobu 50.000, za cer- kveni zbor pri Novem sv. Antonu 50.000, skupaj 150.000 lir.

SKPD »F. B. Sedej« - Steverjan
prireja tradicionalni

BRISKI PRAZNIK

- 15. maja ob 20.30: Tekmovanje v briškoli; bogate nagrade;
- 16. maja ob 20.00: Ples s ansambлом »Priatelj«;
- 17. maja ob 18.00: Pozdrav predsednika društva, nastop mla- dinskega zbora iz Steverjana, Tržaškega mešanega zbora pod vodstvom Tomaža Simčiča. Po kulturnem programu sledi prosta zabava z ansambлом »Taims«.

Praznik se nadaljuje 22., 23. in 24. maja. Vse dni bo deloval dobro založen buffet s specialitetami na žaru in edinstveno briško kapljico.

Meri Parenzan, Trst: za Katoliški glas 20.000, za kapelo sv. Leopolda pri Domju 30.000 in za Sv. goro 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Vera Gentili v spomin pok. Antonije Pieri 25.000; P. I. 50.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Jolanda Malalan 20.000; Kristina Prhovec 10.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: sestra z družino v spomin na duhovnika Jožefa Vidaua 50.000; sin Maks z družino v po- seben namen v spomin na starše Martinz 50.000; N. N. velikonočni dar za nove le- stence 310.000; Marija Ličen 40.000; Karlo Malalan v spomin na brata Čelesteja ob obletnici smrti 50.000; Mila Sosič 10.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: Eve- lina P., Trst v spomin Francke Lukač- Glavič 30.000; druž. Kralj, Padriče v spom- in pok. matere Marije Kralj 10.000; N. N., Rojan 10.000; K. A., Trst 10.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog po- vrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage žene in mame

Karoline Bastjančič por. Tomsič

se toplo zahvalujemo g. župniku Marjanu Komjancu, dr. Cijanju, učencem 4. razreda osnovne šole iz Sovodnj in njihovim staršem, domači lovski družini, darovalcem cvet- ja in dobrodelne namene ter vsem, ki so na kateri koli način z nami sočustvovali.

Zalujoci: mož Alojz, otroci in brat z družinami

Sovodnje, 4. maja 1987

ZAHVALA

Po večno plačilo je odšla

Hermina Sardinšek vd. Vranič

Topla zahvala g. Cvetku Zbogarju in p. Pavlu s Sv. gore za opravljene pogrebne obrede, msgr. Fr. Močniku, sestram Cudodelne svetinje, zlasti s. Veroniki, ki je po- kojni dolgo požrtvovalno stregla ter vsem, ki so jo obiskovali, kakorkoli pomagali in jo spemili na zadnji poti.

Gorica, 6. maja 1987

Snaha Ivanka

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

prireja gostovanje okteta

»ZVON« IZ FAIRFIELDA (ZDA)

v Katoliškem domu v Gorici v nedeljo 10. maja ob 17. uri

BANCA AGRICOLA C.R. a G.L.

KMEČKA BANKA R.Z. z O.J.

GORIZIA

BILANCA 1986

Na občnem zboru KMEČKE BANKE so člani odobrili bilanco za poslovno dobo, ki se je zaključila 31.12.1986. Uspešno po- slovanje banke v preteklem letu je razvidno iz sledečih po- datkov:

	(v milijonih lir)
VLOGE (Hranilne knjižice in t/rn)	L. 78.651 (+ 7.04 %)
NALOŽBE	L. 25.820 (+ 19.26 %)
LASTNA SREDSTVA IN SKLADI	L. 8.572 (+ 28.68 %)
POSLOVNI DOBIČEK	L. 1.144 (+ 28.87 %)

Po akantonacijah in amortizacijah znaša čisti dobiček 624.917.764 lir (+ 9.51 %).

34170 GORICA - Corso Verdi, 55 - Tel. (0481) 31811
Telex 460312 AGRBAN